

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010201
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2513010201.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Pavla Sládka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2014, v trestnej veci obžalovaného T. W. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a iné, prejednal odvolanie, ktoré obžalovaný podal proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/36/2013 zo dňa 03.06.2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného T. W. sa z a m i e -
t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. W. uznaný v bode 1/ za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmena a) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, ktorých prečinov sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. dňa 28.10.2012, v čase okolo 17.30 hod. v Q., časť U., na ulici R. V., napriek výslovnému zákazu užívateľky nehnuteľnosti A. T., vnikol na dvor rodinného domu popisného čísla XXX/XX a to tak, že preskočil oplotenie domu a začal klopať na okno vedúce do obývacej izby a dožadoval sa rozhovoru s poškodenou, ktorá ho medzitým opakovane vyzývala, aby jej obydlie opustil, načo skočil k otvorenému oknu za ktorým stála, odopol sieťku proti hmyzu a vošiel do obývacej izby, kde ho opakovane žiadala aby dom opustil, na výzvy nereagoval, prešiel do kuchyne a žiadal čaj a jedlo, pričom nehnuteľnosť opustil až vtedy, keď poškodená telefonicky zavolała policajnú hliadku,

2. dňa 24.11.2012, v čase okolo 20.00 hod. v Q., časť U., na ulici R. V., v rodinnom dome číslo XXX/XX, v obývacej izbe, po predchádzajúcej slovnej hádke pristúpil k poškodenej A. T., s ktorou po dlhší čas žil v spoločnej domácnosti a ktorá je v súčasnosti v ôsmom mesiaci tehotenstva, pričom sa jedná o jeho dieťa, vykrútil jej ruku, začal jej vulgárne nadávať, pričom keď poškodená následne odišla do kuchyne, nasledoval ju a vybral z kredenca kuchynský nôž s čiernou plastovou rukoväťou a čepeľou dĺžky 15 cm, sadol si oproti nej, nôž položil vedľa seba na stôl a povedal jej „no a čo teraz urobíš?“, na čo sa ona rozplakala, následne naznačoval údery päšťou na jej tvár a brucho, pričom vždy zastal s päšťou pár centimetrov pred jej telom a vyhrážal sa jej, že ju zabije, že ju zapichne aj s tým deckom, čo má v bruchu, že mu to je jedno, že sa môže aj okotiť aj potrať, že jemu je jedno či si odsedí 10 alebo 20 rokov, hovoril, aby skapala s deckom a podobne, pričom v týchto slovných útokoch pokračoval ďalšie dve hodiny, následne odišiel do obývacej izby, odkiaľ poškodenej zhasínal svetlo a vulgárne jej nadával až kým poškodená zo strachu neodišla z domu, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona za použitia § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmena a) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

Podľa jeho názoru tento rozsudok nie je správny, pretože predmetných žalovaných skutkov sa nedopustil. Pokiaľ ide o tvrdenia poškodenej A. T. tie nie sú pravdivé, poškodená klame, pretože nikdy jej tak nenadával, ako uvádza vo svojich výpovediach a nikdy sa ani násilím nesnažil dostať do domu, kde býva. V ďalších častiach svojho odvolania obžalovaný popisuje spôsob spolužitia s poškodenou, pričom poukazuje aj na to, že ani maloletá E. T. nepotvrzuje výpoveď poškodenej. Z doterajšieho dokazovania sa teda vyprofiloval proti nemu iba jediný dôkaz, a to výpoveď poškodenej, ktorá je veľmi málo dôveryhodná.

Obžalovaný preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a jeho spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť s tým, že rozsudok okresného súdu je po všetkých stránkach zákonný a správny.

Krajský súd v intenciách § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti konštatuje, že okresný súd pri rozhodovaní o obžalobe vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne tieto dôkazy vyhodnotil podľa vlastného vnútorného presvedčenia v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Okresný súd pritom pri myšlienkových úvahách o vine obžalovaného postupoval logickým spôsobom, ktorému nemožno vytknúť žiadne pochybenie.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd následne jasne a zrozumiteľne vyhodnotil všetky dôkazy zadovážené v trestnom konaní, rozviedol, ktoré skutočnosti považoval za dokázané a o ktoré oprel rozhodnutie o vine obžalovaného.

Odôvodnenie pritom vo svojej transparentnosti zodpovedá ustanoveniam § 168 Trestného poriadku, pričom krajský súd považuje toto odôvodnenie za dostatočné a presvedčivé.

Z týchto dôvodov sa potom krajský súd obmedzuje iba na konštatovanie, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu a v podrobnostiach naň poukazuje.

Krajský súd považuje za potrebné len zdôrazniť, že aj podľa jeho názoru výpovede poškodenej sú dostatočne usvedčujúce, sú v súlade aj s ostatnými dôkazmi, a preto o vine obžalovaného nemožno mať žiadne pochybnosti.

Krajský súd je toho názoru, že správne bola použitá aj právna kvalifikácia konania obžalovaného uvedeného v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku, ktorá zodpovedá vykonaným dôkazom.

Krajský súd má za to, že okresný súd postupoval správne aj pri ukladaní trestu obžalovanému. Uložený mu trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 4 mesiace je na samotnej dolnej hranici zákonom stanovenej a upravenej trestnej sadzby, pričom obžalovaný už v minulosti bol súdne postihnutý, takže nemožno hovoriť o tom, že by tento trest bol neprimerane prísny.

Napokon správny považuje krajský súd aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Krajský súd teda nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, nezistil pritom žiadne také pochybenia, ktoré by zakladali povinnosť kasácie napadnutého rozsudku.

Podľa § 319 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Krajský súd preto odvolanie obžalovaného zamietol podľa § 319 odsek 1 Trestného poriadku.

Žiada sa podotknúť, že krajský súd toto rozhodnutie vyniesol, resp. verejné zasadnutie uskutočnil v neprítomnosti obžalovaného, pretože tento prevzal upovedomenie o verejnom zasadnutí krajského súdu ešte 21.11.2013, to znamená takmer 2 mesiace dopredu, napriek tomu však sa neospravedlnil, iba jeho matka poslala dňa 16.1. 2014 o 07.52 hod., t.j. tesne pred uskutočnením verejného zasadnutia elektronické ospravedlnenie, podľa ktorého obžalovaný sa nachádza pracovne v Nemecku, a teda žiadajú o odročenie pojednávania. Takéto ospravedlnenie krajský súd nepovažoval za dostatočné, a preto v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku uskutočnil verejné zasadnutie o jeho odvolaní v jeho neprítomnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.